

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑ-
ρώπῃ Φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρούβλ. 25
Ἐξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Λιγ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φρ. γρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται ἡμισίαν Λίρα (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεώρησις. — Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις. — Κοινὰ νόμιμα ἢ τὸ παρ' ἀρχαίοις Ἑλλήσιν διεθνὲς δίκαιον (ὑπὸ Ν. Γεωργίτην, δικηγόρου. — Περὶ τοῦ Ἀνδίου ποταμοῦ (ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου δ. φ.). — Ἀλφρέδος ΤΕΝΝΥΣΟΝ (ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου). — Νομισματολογικὰ. — Ποικίλα. — Γενικαὶ σημειώσεις. — Γνώμαι δοφών. — Ἀριθμητικὰ (ὑπὸ Η. Βαλσαράκη). — Ναυτικὴ τέχνη (τὸ ναυτικὸν τῶν ἀρχαίων κατὰ τὸν Βίκτορα Βέτσην). — Αἱ πλῆγαι τοῦ κόσμου. — Ἀκαδημαϊκὰ. — Μαγδαληνὴ (Εὐσεβὴς μῦθος). — Κορώνα ἢ γράμματα, (τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ).

Η

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου τεύχους αὐτῆς εἰσερχομένη εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἔτος, ρυθμισθήσεται οὕτως, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῶνται δι' αὐτῆς πᾶσαι αἱ τῆς κοινωνίας τάξεις, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος μέχρι τοῦ ὅπωςδήποτε παιδείας ἀψαμένον· ἐφ' ᾧ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἄρθρα θέλουσι περιστρέφεσθαι τὸ πλεῖστον περὶ ζητήματα τῆς ἡμέρας (actualités), ἀποβλέποντα ἔνθεν μὲν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ταῖς ἄλλαις χώραις καθόλου πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως, ἔνθεν δέ, ὡς καὶ τὰ τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων φιλολογικὰ παραρτήματα πράττουσιν, εἰς τὴν παροχὴν ἐκάστη τάξει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων τερπνῶν ἅμα καὶ ἐνδιαφερόντων αὐτῇ. Ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλολογία πάντων τῶν ἔθνων, ἡ Πολιτικὴ, ἡ Καλλιτεχνία, τὸ Θέατρον, ἡ Ἐπιστήμη καθόλου, ἡ Μουσικὴ, τὰ Οἰκονομικὰ κτλ., πάντα θ' ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπιθεωρήσει. Τακτικῶς δὲ θὰ δημοσιεύωνται αἱ ἐξῆς Ἐπιθεωρήσεις: Πολιτικὴ, Φιλολογικὴ, Ἐπιστημονικὴ, Παιδευτικὴ, Θεατρικὴ πάντων τῶν θεάτρων, Μουσικὴ καὶ Οἰκονομικὴ, καὶ Μυθιστορήματα καὶ Διηγήματα τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν γραφίδων. Τὰ ἄρθρα θέλουσι γράφεσθαι ὑπὸ ἐδικῶν λογίων ἀνδρῶν, ἢ δ' ἐπιστοσίᾳ τοῦ φύλλου, ἀνατεθεῖσα ἐδικῶ ἀνδρὶ, θέλει ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὰ σπουδαιότατα τῶν φιλολογικῶν παραρτημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ περιοδικῶν συγγράμματα, πρὸς ἃ πᾶσα προσπάθεια καταβληθήσεται ὅπως ἐφάμιλλος ἡ Ἐπιθεώρησις καταστῇ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Οὐχὶ ἀδίκως ἐλέγετο τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανόμενα εἰρηνικὰ σημεῖα μικρὸν καθησυχάζουσι τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην μετ' ὅλας τὰς περὶ ἐξασφάλισέως τῆς εἰρήνης δηλώσεις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ τὰς διακηρύξεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ αὐτοῦ, κόμπος Καλνόκη, ὅστις, ἀπαντῶν εἰς τὸν νεοτσέχον βουλευτὴν Ἐνμ., ἐπειράθη νὰ παρακάμψῃ τὸν σκόπελον καὶ νὰ τηρήσῃ γλῶσσαν, ἐπικυροῦσαν μᾶλλον ἢ διαψεύδουσαν τὰς περὶ εἰρήνης διαβεβαιώσεις τοῦ ἀρχοντος αὐτοῦ. Καὶ οἱ ἐπιπολαῖες ἐτι μελετῶντες τὸν λόγον τοῦ κόμπος δὲν δύνανται νὰ μὴ ἀνομολογήσωσιν ὅτι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ δὲν ἠκούσθη φωνὴ ἀληθείας καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέβη ὅλως ἀντίθετον τοῦ προσδοκωμένου. Τὸ ἔρκος τῶν ὁδόντων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς δυναδικῆς μοναρχίας διεξέφυγον φράσεις, ἐν αἷς ὑπολανθάνει σπουδαία πολιτικὴ σημασία, ἐξεγείρουσα τοῦ ληθάργου καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀμβλυωποῦντας, οἵτινες, εἰς τὸ γράμμα μόνον περιοριζόμενοι, οὐδέποτε ἐπειράθησαν νὰ διηλύσωσι τὰ λεχθέντα καί, αἶροντες τὸν περικαλύπτοντα αὐτὰ πέπλον τοῦ ἀπορρήτου καὶ τῆς κρυψινοίας, νὰ διῶδωσιν ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων οὐσίαν, τὴν μετέχουσαν πολλάκις ἀπροσοκίτου ὧως σπουδαιότητος. Καὶ ὄντως ὁ κόμπος Καλνόκης ἀπαντῶν εἰς τὰς περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν μετὰ τῶν συμμάχων δυνάμεων συνθηκῶν ἐπερωτήσεις τοῦ εἰρημένου τσέχου βουλευτοῦ, σφόδρα καθαψαμένου τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ὡς προκαλούσης τὴν μὴνιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως, εἶπεν ἐν ἄλλοις ὅτι ἡ αὐстроγερμανικὴ συνθήκη φέρει ἀμυντικὸν χαρακτῆρα· ἐὰν ἤδη ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρὸς τῇ συνθήκῃ ταύτῃ ὑπάρχει καὶ ἡ μετὰ τῆς Ἰταλίας συνθήκη τῆς μοναρχίας καὶ ὅτι περὶ τοῦ δευτέρου τούτου συμβολαίου σιγὴν ἀπόλυτον ἐτήρησεν ὁ κόμπος Καλνόκης, πρόδωκεν ὅτι πάνυ εὐλόγως οἱ μετὰ προσοχῆς τὰ πράγματα ἐξετάζοντες συλλαμβάνουσιν ὑπονοίας περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς δευτέρας ταύτης συνθήκης καὶ σχηματίζουσιν ἀμέσως τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ χαρακτὴρ ταύτης δὲν εἶναι ἀμυντικός, διότι ἐὰν τοιοῦτος ἦτο, ὁ ἐπὶ

τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας ἥκιστα ἤθελε τηρήσει γλῶσσαν, χαρακτηρίζουσαν μονομερῶς τὰς συνθήκας τῆς τριπλῆς συμμαχίας, οὐδ' ἤθελε σιγήσει περὶ τῆς αὐστροϊταλικῆς συνθήκης, γνωστοῦ μάλιστα ὄντος ὅτι φύσει ὁ ἄνθρωπος τὴν προσοχὴν αὐτοῦ συγκεντροῖ περὶ πᾶν ὅ,τι ζητεῖται ν' ἀποκρυβῇ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς παρατηρήσεως ταύτης εὐχερῶς δύναται ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνῶμην μικρὸν καθυστεροῦσιν αἱ πομπώδεις δηλώσεις τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ πολιτικῇ, ὅταν τὰ πράγματα φοβερῶς ἀντιστρατεύωνται πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ ὑποδεικνύωσιν ὅτι αἱ περὶ εἰρήνης καὶ εἰρηνικῶν ἀπανταχοῦ προθέσεων στομφώδεις διακηρύξεις ἀπορρέουσιν ἐξ ἀπλῆς ἐθιμοτυπίας, καθ' ἣν εἰθισται ἐν ἐπισήμοις περιπτώσεσιν, οἷα ἡ ἐναρξὶς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, μετ' ἐπιμελείας ν' ἀποφεύγωσιν οἱ ἀρμόδιοι τὸ νὰ προσέρχωνται μάντις κακῶν. Ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ἥτις καυχᾶται ὅτι μετέδωκε τὰ νάματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ βασιλεῖ τὴν σημερινὴν αὐτῆς προόδον ἐπὶ τῆς συμποίας τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν, ἡ κυριώτερα μέρηνα στρέφεται περὶ τὴν ἀνοργάνωσιν τοῦ ὑφισταμένου στρατιωτικοῦ συστήματος, περὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ὑπάρχοντος στρατοῦ ἐν ὥρᾳ εἰρήνης, ὡσεὶ ἐπεζητεῖτο ἡ πραγμάτωσις τῶν λόγων τοῦ τέως ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ, διακηρύξαντος ἄλλοτε ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου δημάρχου ὅτι ἡ εἰρήνη δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐξασφαλισμένη τότε μόνον, ὅταν ὑπὸ τὰ ὅπλα πλείονες ὑπάρχωσιν ἄνδρες, καὶ ὅταν καταβληθῇ μεγαλειτέρα προσπάθεια καὶ μέρηνα περὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν φονικῶν ὀργάνων. Ἐν Γερμανίᾳ π. χ., παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς διαμαρτυρίας, ἃς προῦκάλεσεν ἡ διετὴς θητεία οὐ μόνον ἔνεκα τῶν ἐπιβληθησομένων δαπανῶν, ἀλλὰ καὶ ἔνεκα τῆς πολιτείας τοῦ κόμπος Καπρίβη, ἅτε τὸ σχετικὸν σχέδιον ὑποβαλόντος οὐχὶ ἀμέσως εἰς τὸ πρῶσικόν ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀλλὰ πρῶτον εἰς τὸ ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον, μετὰ πολλοῦ τοῦ ζήλου ἐπιταχύνεται ἡ πραγμάτωσις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων, ὧν θερμοὶ προσήλθοι συνήγοροι τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ κατευνάσαι τὴν ἐξαιρὴν τῶν πνευμάτων καὶ διευκολύναι τοῖς ἐν τῇ λευκῇ αἰθούσῃ αὐτοπροσώποις τοῦ ἔθνους τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σχεδίου. Ταῦτοχρόνως οἱ ἐν Βερολίνῳ ἔγνωσαν νὰ καταρτίσωσι σῶμα ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐπιδοθήσονται εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, ὅπως διανεμηθῶσιν εἴτα εἰς τὰ ἐν τῆς μεθορίοις στρατεύματα ἀναλόγως τῆς ἡν ἐξέμαθον γλώσσης, ἥτοι οἱ τὴν ρωσικὴν γινώσκοντες εἰς τὰ ρωσικὰ μεθόρια, οἱ τὴν γαλλικὴν εἰς τὰ Βόσγια καὶ οὕτω καθεξῆς, οὕτω δ' ἐγκαινίζουσι νέαν ἐν τῷ στρατῷ μεταρρυθμίσιν, μέλλουσιν νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς στρατοῖς παρὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐνυπολάνθανουσιν τάσιν τοῦ ὑποβλέπειν τὰς μεγάλας δυνάμεις ἀλλήλας καὶ τοῦ προπαρασκευάζειν τὰ δραστικώτερα καὶ τελεσφορώτερα τῶν μέσων ἐν τῇ δεινῇ ταύτῃ καὶ εἰδεχθεῖ ἀλληλοκτονία. Ἐν Γαλλίᾳ πρὸς τοῖς διαφόροις μεταρρυθμίσεσιν ἐν τῷ κατὰ ξηρὰν στρατῷ, ἡ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν διεύθυνσις ζητεῖ τὴν ριζικὴν ἀνοργάνωσιν τοῦ ναυτικοῦ διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τῶν ὑπαρχόντων πλοίων, παρὰ τὴν ἐπιβληθησομένην δαπάνην, ἥτις εὐχερῶς μὲν νὰ καλυφθῇ δύναται ἔνεκα τῆς εὐπορίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωτικότητος αὐτῆς, ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε θὰ προκαλέσῃ διαμαρτυρίαν παρὰ ταῖς ἐργατικαῖς

τάξεσι, μεθ' ὅλην τὴν πληροῦσαν τὴν καρδίαν αὐτῶν φιλοπατρίαν καὶ τὸν πόθον τοῦ διατελεῖν τὴν πατρίδα κατὰ πάντα ἐτοιμὴν πρὸς ἀντεκδίκησιν τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ φοβεροῦ ἔτους ἐν Ρωσίᾳ μετὰ πολλῆς τῆς μερίμνης ἀνοργανοῦνται τὰ παρὰ τὰ μεθόρια στρατεύματα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γούρκον, ὅστις πρόσφατα ἔχων τὰ διδάγματα τοῦ δοξάσαντος αὐτὸν τελευταίου πολέμου ἀγωνίζεται νὰ ἐπενέγκῃ τὰς δεούσας βελτιώσεις ἀναλόγως τῶν προόδων τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐκρεμοῦς νῦν καταστάσεως. Προδὸν ὅτι πρὸ τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν τῶν τριῶν τούτων δυνάμεων ἡ κοινὴ γνῶμη δεινούς αἰσθάνεται κλονισμούς ἐν τῇ ἐπὶ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης πεποιθήσει, τεκμήριον δὲ τούτου τρανὸν δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἀμφιβάλλων καὶ αὐτὴν τὴν πολιτείαν τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες οὐ μόνον ἐπιταχύνουσι τὰ ἐν ἀγίῳ Γοθάρδῳ ὀχυρώματα, ὡσεὶ ἐπέκειτο εἰσβολὴ εἰς Γαλλίαν καὶ συνένωσις τῶν συμμαχικῶν στρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτήδεια ἀποθηκεύουσι πρὸς τελεσφορώτεραν περιφρούρησιν τῆς οὐδετερότητος τῆς ἡρωϊκῆς δημοκρατίας.

Καὶ πολλῷ ἰσχυρότερον ὅμως τούτου τεκμήριον ὑπάρχει, αὐτὴ ἡ πολιτεία τῶν συμβούλων τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἡ καταδεικνύουσα ὅτι ἀγορεύοντες οὗτοι ἄλλα μὲν ἔλεγον ἄλλα δὲ ἐμερμήριζον κατὰ φρένας καὶ κατὰ θυμόν. Ἐν ταῖς ἐπὶ τοῦ προῦπολογισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπαῖς τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν ὁ κοινὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργός, στρατηγὸς Βάουερ, ἀπαντῶν εἰς ἐπερωτήσεις διαφόρων μελῶν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ γενικὴ ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις ἐπιβάλλει τὴν εὐρυσσιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην ὑποκύπτει καὶ ἡ μοναρχία, οὕτω δὲ ὑπέδειξεν ἀκουσίως ὅτι παρὰ τὰς ἀπανταχοῦ διατυμπανιζόμενας εἰρηνικὰς διακηρύξεις καὶ τὰς πομπώδεις διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ πόθου τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐν ἀκροσφαλεῖ διατελοῦσι σημείω, καὶ ὅτι οὐχὶ ὑπὲρ ἀδίκου συνηγοροῦσιν ἀγῶνος οἱ ἅμα τῇ ἀναγνώσει τῶν τοῦ κ. Καλνὸκ καὶ τοῦ δεσπότη αὐτοῦ λόγων ἐν ἀμφιβολίᾳ θέντες τὴν εἰλικρίνειαν τῶν περὶ εἰρήνης δηλώσεων. Καὶ ἡ τῇ παρελθούσῃ δὲ τρίτῃ συνέντευξις τῶν συμμαχῶν αὐτοκρατόρων ἐπὶ μᾶλλον ἐνισχύει τοὺς φόβους περὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως, ἥτις ἐὰν ἦτο ἀπληλαγμένη πράγματι παντὸς κινδύνου ἐκρήξεως, οὔτε τὰς τοιαύτας ἀλλεπαλλήλους συνεντεύξεις θὰ συνεπύγετο, μεθ' ὅλην τὴν ἀναίρεσιν τῶν φημῶν, καθ' ἃς πολιτικὸς δῆθεν ἐπιδιώκεται σκοπὸς διὰ τῶν κοινολογίων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, οὔτε μεγάλη θὰ ἐξεδηλοῦτο τάσις πρὸς ἀνασκευὴν τῶν θρυλημάτων τῆς ἐπαναλήψεως τῶν πρὸ ὀκταετίας γενομένων ἐν Σκιέρνεβιτς, ὅτε ὁ μέγας δοῦξ Μιχαήλ, μεταβαίνων κατὰ φεβρουάριον εἰς Βερολίνον, διεκήρυττε τῷ ἀειμνήστῳ πάπῳ Γουλιέλμῳ τοῦ Β' τὰς εἰρηνικὰς προθέσεις Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' καὶ προπαρασκεύαζε τὴν κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1884 γενομένην συνέντευξιν τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων ἐν τῇ παραμεθορίᾳ ταύτῃ ρωσικῇ πόλει. Ἡ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων παρουσία τοῦ γερμανοῦ μονάρχου τὴν παραμονὴν μεγάλου στρατιωτικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὅλως ἀσήμαντος, παρὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων, ἅπερ, ἀνασκευάζοντα τὰς περὶ νέων συμφωνιῶν φήμας, διατείνονται ὅτι ἦτο ἀπόρροια προσωπικῆς φιλοφροσύνης τῶν δύο ἡγεμόνων καὶ ἥκιστα ὑπνηγορεύου

ἐκ λόγων πολιτικῶν, οἳ ἐνυπάρχουσιν ἐν τοῖς γραφομένοις τῶν ρωσικῶν ὀργάνων, φρονούντων ὅτι κατὰ τὰς κοινολογίας τῶν συμμάχων αὐτοκρατόρων μεία ἐγένετο καὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καταστάσεως. Ὑπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐποψὴν δυνατόν εἶπεν ὅτι ὁ βιεναιὸς τύπος ἔχει τὸ δίκαιον ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁ ρωσικὸς ἐρμηνεύων ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν τὴν αὐτοκρατορικὴν συνέντευξιν, ἀπομακρύνεται τῆς ἀληθείας· ὥς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, ἡ Γερμανία, μεθ' ὅλην τὴν διακαῆ αὐτῆς ἐπιθυμίαν τοῦ διαδραματίσαι τὸ πρόσωπον τιμίου μεσίτου μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρωσίας καὶ τοῦ διευκολύναι οὕτω τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβουλῆς, ἣν Γουλιέλμος ὁ Α' ἔδιδεν ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης περὶ καλλιέργειας τῶν πρὸς τὴν ἰσχυρὰν Ρωσίαν φιλικῶν σχέσεων, ἀδυνατεῖ ν' ἀνακρούσῃται πρὺμναν καὶ νὰ δυσαρεστήσῃ τῇ μοναρχίᾳ, καθ' ἣν ὥραν ἡ αὐστρορωσικὴ συμμαχία φαίνεται ἰσχυρῶς παγιωθεῖσα, ὀλίγαι δὲ πιθανότητες ὑπάρχουσι περὶ διασπάσεως αὐτῆς καὶ ἀνασυνδέσεως τῶν ἐπὶ Γορτσακὼφ καὶ Βίσμαρκ σχέσεων τοῦ βερολινείου ἀνακτοβουλίου πρὸς τὸς τῆς Πετροπόλεως. Τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπίθανος ὅλως εἶναι καὶ ἡ φήμη συνεντεύξεως τῶν αὐτοκρατόρων Ρωσίας καὶ Αὐστροουγγαρίας, οὐ μόνον διότι Ἀλέξανδρος ὁ Γ', οὐ ἢ ἐν τοῖς μεθορίοις παρουσία προυκάλεσε τὴν φήμην ταύτην, ἐπανέκαμψεν ἤδη εἰς Πετροῦπολιν, ἀλλὰ καὶ διότι μέγα εὔρηται νῦν χάσμα μεταξὺ Βιέννης καὶ Πετροπόλεως, καὶ δυσχερὲς λίαν εἰ μὴ ἀδύνατος ὅλως ἀποβαίνει ἡ συνέντευξις τῶν εἰρημένων μοναρχῶν μετὰ τὴν ἐκδεδηλωμένην προστασίαν ὑπὲρ τῶν ἐν Σοφίᾳ μαυμοθρέπτων, οἵτινες ἀγνωμονοῦντες τῇ Ρωσίᾳ ἄχρι τοσαύτης θρασυδειλίας προβαίνουν ὥστε κηρύττουσιν ἐν τῷ περὶ ἑλληνικῶν σχολῶν ζητήματι, ὅτι τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς περιφρονήσαντες, οἷα ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία, μικρὸν σεβασθήσονται τὰς παραστάσεις τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων.

Τοιαύτης ὑπὸ γενικὴν ἐποψὴν ἢ κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα κατάστασις, ἡ πολλοὺς τοὺς φόβους προκαλοῦσα παρὰ τὰς περὶ εἰρήνης δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς μοναρχίας. Ὑπὸ μερικὴν δὲ ἐποψὴν ἡ Ἀγγλία διατελεῖ ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἰρλανδικοῦ, ἅπερ προμηνύουσι πολλὰς ἄμα καὶ δεινὰς τὰς συζητήσεις ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τὸ μὲν ἔνεκα τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Γλασκώδῃ συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, τὸ δὲ ἔνεκα τῆς πολιτείας τῶν παρνελλικῶν, ζητούντων πλείονα τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστοντος παρεχομένων καὶ ἐνισχυόντων οὕτω τὸν ἀγῶνα τῶν συντηρητικῶν, οἵτινες οὐ παύονται ἐπισείοντες τὸ φάσμα τῆς διασπάσεως τῆς ἀγγλικῆς ἐνότητος καὶ καταγγέλλοντες τὸ περὶ διοικητικῆς αὐτονομίας ἐν Ἰρλανδίᾳ γλαδστονικὸν σχέδιον ὡς φοβερῶς βλάπτον τὰ συμφέροντα τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ ὡς διευκολύνον τὴν ἐπανάληψιν τῶν πρὸ αἰῶνος διαδραματισθέντων, καθ' ἃ ξενικοὶ στρατοὶ ἀπέβησαν εἰς τὴν Ἰρλανδίαν. Φαίνεται ὅτι οἱ τρηῆσαντες τὴν γλῶσσαν ταύτην ὑπαινίσσονται τὴν ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀπόδασιν γαλλικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ἀλλὰ τότε ἡ μὲν Γαλλία ἐξίτηι νὰ ἐπενέγκῃ ἀντιπερισπασμοὺς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥδη ὅμως οὐδεμίαν ἔχει ἀφορμὴν ν' ἀναμειχθῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ξένου κράτους. Καὶ τὸ ζήτημα δὲ τῆς Οὐγάνδας προκαλεῖ οὐκ ὀλίγην ἀνισυχίαν μετὰ τὰς δηλώσεις μάλιστα τοῦ ἐξερευνητοῦ τῆς Ἀφρικῆς, τοῦ ἀποτολμῆσαντος νὰ παραστήσῃ τὴν πραγματάωσιν τοῦ σχεδίου τούτου τὰ μέγιστα ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς

Ἀγγλίας καὶ ὡς συνεπαγομένην τὴν ματαίωσιν τῶν ἐν τῷ βαρειοανατολικῷ μέρει τῆς ἡπείρου ταύτης γενομένων καὶ καταστροφῆν τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν διὰ τῆς ἐπὶ ἔχθρικῷ σκοπῷ καταλήξεως τῶν πηγῶν τοῦ Νείλου παρὰ τῆς μελλούσης νὰ διαδεχθῇ τὴν Ἀγγλίαν ἐν Οὐγάνδᾳ δυνάμει. Καὶ ὑπὸ ἐξωτερικὴν δὲ ἐποψὴν ὁ κ. Γλάδστον προσκρούει κατὰ δυσχερειῶν καὶ μάλιστα περὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος, περὶ ὧν προτίθεται ν' ἀπαγγεῖλῃ μακρὸν λόγον.

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ προπαρασκευάζονται εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας, ἀρχομένης τὴν προσεχῆ τρίτην καὶ προμηνυόμενης οὐχὶ τοσοῦτον ἀσημάντους συνεπείᾳ τῶν σχεδιαζομένων ἐπερωτήσεων περὶ τῶν ἐν Καρμὼ ῥήξεων κεφαλαιούχων καὶ ἐργατῶν καὶ περὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς Δημοκρατίας πρὸς τὴν Ἑλβετίαν. Ἀμφότερα τὰ ζητήματα ταῦτα τοσαύτην περιεβλήθησαν σοβαρότητα, ὥστε λόγος ἐγένετο καὶ περὶ διαφωνιῶν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ· φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ πράγματα λίαν ὑπερβολικὰ παρίστανται ὑπὸ τῶν πολέμιων τῆς δημοκρατουμένης χώρας, διότι, ἐὰν ἀληθῶς οὕτως εἴχον, ὁ κ. Καρνὼ δὲν θὰ περιήρχετο ἀμερίμνος τὰς διαφόρους τῆς Γαλλίας πόλεις, ὅπου τελοῦνται πανηγύρεις εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας τοῦ 1792 γεγονότων, οἷα ἡ λύσις τῆς ἐν Λίλλῃ πολιορκίας, ἀλλὰ τούναντίον θὰ ἐμερίμνα σὺν τῇ πανηγύρει τῶν δημοτελῶν τούτων ἑορτῶν καὶ περὶ συμφιλίωσεως τῶν περὶ αὐτόν.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ εὔρηνται ἐν κομματικοῖς σπαραγμοῖς συνεπείᾳ τοῦ νέου στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, συνάμα δὲ ἐπιδιώκουσι καὶ τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν μετὰ τῆς Ρωσίας ἐμπορικῶν σχέσεων ἐπ' ἐλπίδι βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς αὐτοκρατορίας. Τὸ δυσχερὲς τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Γερμανίᾳ καταστάσεως διατρανοῦται καὶ ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν νέον δῆμαρχον τῆς πρωτευούσης παρὰ τὰ ἀντιστρατευόμενα τούτου αἰσθήματα πρὸς τὰ φρονήματα τῆς κυβερνήσεως, ἐπιστολῆς ἀποσκοπούσης εἰς τὸ προσελκύσασθαι τὴν εὔνοιαν τοῦ κόμματος, εἰς ὃ ὁ εἰρημένος ἀνήκει δῆμαρχος.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ Ἑλλάς τὴν προσοχὴν ἔχει ἐστραμμένην μετὰ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ὅπερ ὄντως σοβαρὸν τυγχάνει, εἰς τὸ τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, καίπερ ἐξομαλισθὲν κατ' ἀρχήν. Τὴν βαρύτητα τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος ἐκτραχύνει ἰδίᾳ ἡ γλῶσσα τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων, ἅπερ ἐλλείπει ἄλλων ἐπιχειρημάτων πρὸς δικαιολογίαν τῆς πολιτικῆς τῶν συμβούλων τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου προσάγει τὸν συλλογισμόν, καθ' ὃν ἡ ἀγνοία τῆς βουλγαρικῆς ἀπείρου τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὰ αὐτά, οἷα καὶ οἱ Βούλγαροι καὶ ἀπὸ τοῦ καρποῦσθαι τὰ ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων ἀπορρέοντα πλεονεκτήματα ἐν τῷ εἰς κυβερνητικὰς θέσεις διορισμῷ καὶ ἄλλους. Ἐλπίζεται ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Σταμπούλωφ καὶ λοιποὶ, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ δίκαιον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τὸ ἐδραζόμενον ἐπὶ ρητοῦ ἄρθρου τῆς βερολινείου συνθήκης, θὰ κωφεύσωσιν εἰς τὰς ἐρεσχελίας τῶν ἐξηγούμενων ὀργάνων καὶ θὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου ὅπως μὴ νέος Γλάδστον προσέλθῃ συνήγορος τῶν πιεζομένων καὶ ἐξενέγκῃ τὴν δεινὴν κατηγορίαν ὅτι οἱ ὡς τοιοῦτοι ἄλλοτε τὴν συμπάθειαν τῆς Εὐρώπης προσελκυσάμενοι τὴν μῆνιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῆς κινοῦσιν ὡς πιέζοντες.